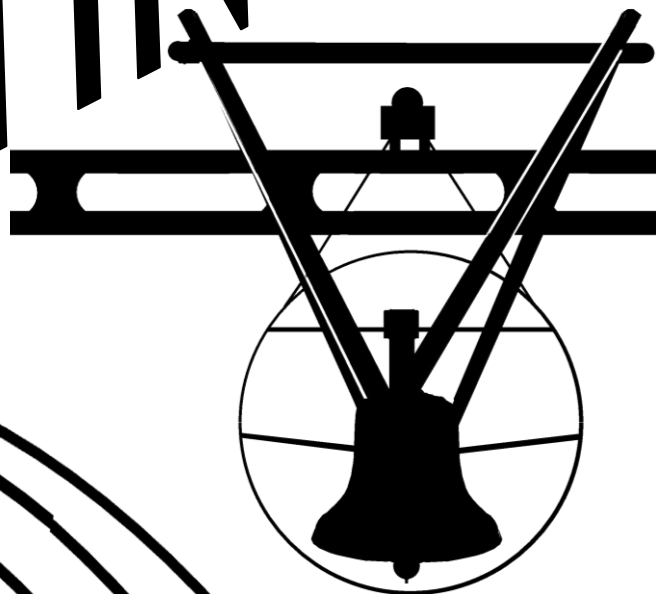

BULLETIN

De Regenboog

Jaargang 41 nr. 7
okt. - nov. 2014

van de samenwerkende kerken in de Merenwijk
Leiden

Inhoudsopgave

Visie	2
Redactioneel	2
Het verhaal van de vier kaarsen	3
Een vredeslied voor pelgrims	3
Medeleven	4
Wekelijkse bloemengroet	4
Bij de vieringen	4
Zingen op Kerstochtend	5
Uit de AKM.....	5
Avond voor de geloofsgemeenschap op dinsdag 11 november	5
In Memoriam Vera de Jonge-Abrahams	6
Opbrengst collecten september 2014	7
Reflectie bij schilderijen	7
Poëzieavond donderdag 13 november	8
Jonge gezinnen	8
Jong-volwassenen	8
Rozenkring start met een nieuw boek	8
Filmavond donderdag 18 december	9
Een trotse e-mail van Sary van Oosten	9
Diaconale info vanuit De Bakkerij	10
Hoe gaat het met de Voedselbank Leiden en omstreken?	12
Het Leger des Heils zoekt collectanten	12
Buitengesloten	13
Agenda	14
Kleurplaat Ark van Noach	15

Visie

In 'De Regenboog' komen we als christenen uit verschillende kerkelijke tradities bijeen om samen ons geloof te beleven, te vieren, te belijden en te verdiepen.

Geïnspireerd door de Bijbel willen we elkaar bemoedigen om te leven zoals Jezus ons heeft voorgeleefd.

De oecumene is voor ons de weg om ons geloof op een open manier te ervaren, in vieringen, leren en dagelijkse activiteiten. In verbondenheid met de kerken waaruit we voortkomen, zoeken we naar wat ons bindt en naar mogelijkheden om elkaar met de veelkleurigheid van ons geloof te verrijken. We willen een open uitnodigende gemeenschap zijn en een gastvrij huis voor wie behoefte heeft aan steun, aandacht of warmte. We voelen ons betrokken bij mensen, dichtbij en veraf, met al hun verschillende culturen en religieuze achtergronden en willen vanuit ons geloof een bijdrage leveren aan een samenleving, waarin ieder mens tot zijn recht kan komen.

Redactioneel

Het op één na laatste Bulletin van 2014, begint met een adventsverhaal over vier kaarsen.

Daarna volgt een Vredeslied voor Pelgrims. In Bij de Vieringen leest u meer over de viering van 30 november en in het artikeltje dat daarop volgt, wordt u aangemoedigd om mee te zingen met Arcobaleno op Kerstmorgen. De voorzitter van de AKM praat u bij over het beleidsplan en nodigt u uit zelf actief aan de uitvoering ervan mee te werken. Op dinsdagavond 11 november bent u welkom bij een avond voor de geloofsgemeenschap over de beleving van Eucharistie en Avondmaal.

Op 13 oktober is in de Regenboog afscheid genomen van Vera de Jonge. Ds. Inge Smidt schreef haar In Memoriam.

Na het overzicht van de opbrengst van de in september gehouden collecten, volgen diverse activiteiten waaraan u deel kunt nemen. Zo is er een reflectie bij verschillende schilderijen en worden er een film- en poëzieavond georganiseerd. Ook zijn er weer bijeenkomsten voor jonge gezinnen en jong-volwassenen. Sary van Oosten vertelt dat haar project van de kookschorten een plaats heeft gekregen op de website van het AMC en ze laat ons weten hoe het met haar gaat.

Het Bulletin gaat verder met informatie van De Bakkerij en de Voedselbank en een oproep om collectanten voor het Leger des Heils. We sluiten af met de column van Corine.

De redactie wenst u veel leesplezier en hoopt voor het volgende nummer weer op voldoende kopij te kunnen rekenen.

Onze kerk is een kerk van mensen

Het verhaal van de 4 kaarsen

Een Adventsverhaal

Heel langzaam brandden eens vier kaarsen.
De omgeving was zo rustig dat men ze kon horen spreken.
De eerste kaars zei: "Ik ben de VREDE.
Ik deed zolang mijn best
opdat mensen geen ruzie zouden maken,
dat ze geen wapens zouden gebruiken,
dat ze niet zouden slaan voor een meningsverschil.
Maar er blijft oorlog overal,
en waar mensen in groepen samenkomen
blijven er twisten ontstaan.
Wat heeft het voor zin dat ik voor hen brand?
Niemand, kan mij beletten dat ik uitdoof."
Haar vlammetje werd vlug kleiner en doofde uit.

De tweede kaars zei: "Ik ben het VERTROUWEN.
Meestal kan ik gemist worden.
Dus heeft het geen zin meer dat ik blijf branden.
Want ik leer mensen om te geloven
in het leven zelf en in elkaar.
Ik leer hen dat ze samen iets moois kunnen maken,
maar ze luisteren niet.
Hun vertrouwen is zo klein.
Ze geloven alleen wat simpel is
en in dromen die wegvliegen als een veertje.
Mensen vertrouwen niet eens meer hun eigen hart,
en geloven niet in het waarom van hun bestaan."
Wanneer ze stopte met praten
blies ze zichzelf met een laatste zuchtje uit.

Op haar beurt sprak zachtjes de derde kaars:
"Ik ben de LIEFDE.
Ik heb de kracht niet gekregen om te blijven branden.
De mensen negeren me.
Ze vergeten zelfs hun naasten te beminnen.
Ik had zo gehoopt
dat ik mensen kon helpen
om elkaar warmte te geven,
en het gevoel dat er altijd iemand

ook van hen hield - zelfs al wist men dat niet."
Ze wachtte niet langer en doofde uit.
Plots kwam er een kind aan
en zag de drie gedoofde kaarsen.
Het keek naar de vrede
waarvan het licht verdwenen was,
en naar het vertrouwen
dat het nodig had om groot te worden
en om moedig te zijn,
en naar de liefde
omdat het kind niet alleen wilde zijn.
"Waarom branden jullie niet langer?"
riep het kind vol onzekerheid uit.
De drie kaarsen spraken
en vertelden hoe slecht het met hen ging.
Nadat dit alles gezegd was
begon het kind te wenen.

Toen zei de vierde kaars:
"Wees niet bang, mijn kind.
Nu ik nog brand
kunnen we de andere kaarsen weer aansteken.
Want ik ben de HOOP!"
Met glanzende ogen nam het kind de kaars van de hoop
en stak de andere kaarsen weer aan.
Het vlammetje van de hoop
wilde het kind nooit uit het leven laten verdwijnen.

Laten ook wij allemaal de HOOP, het
VERTROUWEN, de VREDE
en de LIEFDE bewaren en koesteren!!!
Dan groeit het grote licht
van Kerstmis voor vandaag, voor morgen en voor
altijd!

Een oud verhaal dat op internet circuleert

Een vredeslied voor pelgrims

Op 8 oktober 2014 bestaat de vereniging Kerk en Vrede precies 90 jaar. In november 2013 werd de tiende Assemblee van de Wereldraad van Kerken gehouden in Busan, Zuid-Korea, die opriep tot een Pelgrimstocht van Gerechtigheid en Vrede. En in mei 2013 verscheen, 40 jaar na het Liedboek voor de kerken van 1973, het Liedboek 'Zingen en bidden in huis en kerk' met o.a. liederen van gerechtigheid en vrede.

Dit alles gecombineerd levert het volgende op: Kerk en Vrede stimuleert middels het aanbod Songs Of Peace het zingen van vredesliederen tijdens de pelgrimstocht van gerechtigheid en vrede. Vrede is niet alleen een doel, maar ook een weg. 'Wie goed kijkt, kan in de geschiedenis, vaak bedolven onder het puin van het geweld, wegen en paadjes ontdekken die zijn ontstaan door de pelgrimage naar vrede' (Greetje Witte-Rang). Bij de viering van het 65-jarig bestaan van de Wereldraad van Kerken in Busan, werd een Pelgrims- tocht van Gerechtigheid en Vrede geproclameerd. Een hoopvolle start om het paradigma van de Rechtvaardige Oorlog te wisselen voor dat van de Rechtvaardige Vrede. Een tocht vooralsnog voor de komende zeven jaar tot de volgende Assemblee. Maar hoe houd je dat vol? Het oude Israël gebruikte daarvoor het beproefde middel van het Bedevaartslied. Bijvoorbeeld de pelgrimspsalmen 120 tot 134. Ook psalm 85 is zo'n bemoedigende richtingwijzer voor onderweg.

De dichter Willem Barnard, jarenlang lid van Kerk en Vrede, overleden in 2010 op 90-jarige leeftijd, schreef over het slot van psalm 85: "Maar dan komt als ontplooiing alsof een bloemknop openbarst dat slot. Dat magistrale slot, wat deze psalm tot een van de mooiste uit het hele psalter maakt. Vers 11 tot en met 14: *11... trouw en waarheid omhelzen elkaar, recht en vrede begroeten elkaar met een kus, 12 uit de aarde bloeit de waarheid op, het recht ziet uit de hemel toe. 13 De HEER geeft al het goede: ons land zal vruchten geven. 14 Het recht gaat voor God uit en baant voor hem de weg.* Die gerechtigheid geeft aan waar JHWH zijn voeten zet. Waar recht komt in de plaats van onrecht, daar tekent 'de route' van Israëls lastige barmhartige Gids zich af. Daar is de weg die Hij gaat. Dus weer dat beeld van 'de weg'. De pelgrimsroute." Aldus Willem Barnard in 'Psalmgetier – Gepeins bij psalmen (psalm 73-89)'.

Lied 767 is een berijming van psalm 85, vrij bewerkt door Willem Barnard. Het nieuwe liedboek Zingen en bidden in huis en kerk deelt dit lied in bij Getijden van het jaar- Voleinding. Een plaatsing bij Leven- levensreis was ook goed denkbaar geweest. De Pelgrimstocht van Gerechtigheid en Vrede verwoordt Barnard zeer poëtisch: "...en voor zijn voeten uit gaan vrede en gerechtigheid als bruidegom en bruid".

Arie de Bruijn, kerkmusicus
Bron: Vredesspiraal, kwartaalblad van Kerk en Vrede, september 2014

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?
Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk, telefoon: 521 43 59
E-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Bij de vieringen

Zondag 30 november is de eerste zondag van de advent. De lezingen zijn uit Jesaja 63

en Marcus 13. Lezingen die doen denken aan donkere herfstluchten, jagende wolken, kaal land en winterse stormen.

Dreigende teksten, die verhalen van teleurstelling en angst, van vernietiging maar ook van hoop.

De inleidende tekst, die in de traditie het begin van deze zondag vormt, is psalm 25:1-2a: 'Tot U, Heer, hef ik mijn ziel op, mijn God op U vertrouw ik'.

Zoals ooit de pasgeboren baby door dragende handen omhoog werd gehouden, zo tilt de zanger, gelovig, verwachtend, het eigen leven op: Advent is het begin van het nieuwe kerkelijk jaar.

Maar tegelijk begint advent bij het einde der tijden. Advent is dromen, soms, maar ook nachtmerries onder ogen durven zien. En dan wakker worden en wakker leven. Op deze manier sluiten de adventszondagen aan bij het einde van het kerkelijk jaar, dat gaat over ons leven, in afwachting van Gods Koninkrijk. Een Koninkrijk dat in de advent niet komt in de vorm van een oordeel over mensen, maar in de vorm van een kwetsbaar kind tussen mensen.

Ds. Inge Smidt

Zingen op Kerstochtend

Ook dit jaar zal Arcobaleno de dienst op de ochtend van Kerstmis weer begeleiden. Pieter Schrijnen dirigeert en Michiel Ras begeleidt. We ondersteunen de dienst en we zingen mooie oude en moderne (kerst)liederen, Gregoriaans en vierstemmig, met orgel maar ook a capella.

We oefenen de muziek met acht repetities, vanaf 1 november, telkens op zaterdagmiddag van vier uur tot half zes.

Als je snel muziek oppikt en mee wilt doen, stuur dan een bericht naar pieter@schrijnen.nl. of bel: 0628457628

Uit de AKM.....

In september is de AKM weer met frisse moed van start gegaan.

In de zomermaanden hebben Peterhans van den Broek en Piet Pouw een uitgebreid beleidsplan gemaakt voor de AKM. In dat beleidsplan zijn gesprekken met werkgroepen, clusters en individuele personen verwerkt, alsook van de openspace-bijeenkomst die 24 mei j.l. is gehouden en waaraan zo'n 70 mensen deelnamen. Op Regenboogzondag,

5 oktober j.l. is het beleidsplan gepresenteerd aan de geloofsgemeenschap en is er ook in groepjes verder over doorgepraat. Bij de voorbereiding en totstandkoming van het beleidsplan bleek telkens weer dat velen van u zeer betrokken zijn bij de Regenboog en graag willen meedenken hoe we onze geloofsgemeenschap bezielde, gezond en actief kunnen houden. Daarom durven we u ook te vragen om medewerking bij de uitvoering van het beleidsplan. De AKM maakt een werkplan met prioriteiten en ideeën die verkend en uitgewerkt moeten worden. In de Regenboog liggen formulieren waarop u kunt aangeven aan welk onderdeel, project van het beleidsplan u mee zou willen werken. U kunt die formulieren en het beleidsplan ook op de website vinden (www.deregenboogmerenwijk.nl).

Ondanks alle betrokkenheid, is er niet zoveel animo om toe te treden tot de AKM. Er zijn nog steeds vacatures (zoals die van penningmeester). Op het moment van het schrijven van dit stukje zijn we met een kandidaat in gesprek en hopen we in november toch minimaal één nieuw AKMlid te kunnen installeren.

Een van de prioriteiten van komend jaar is het vernieuwen van de keuken. De huidige keuken is oud, moeilijk schoon te houden en voldoet niet meer aan de eisen. De Stichting Beheer is druk bezig met plannen, tekeningen en offertes. Ook de koks van de Regenboogdis denken en plannen mee.

Ingrid Weitenberg, voorz. AKM

Avond voor de geloofsgemeenschap op dinsdag 11 november

Vorig jaar zijn we erg druk geweest met de versooring van onze vieringen. Geen wekelijkse

Maaltijdviering, het was voor velen een hard gelag. Destijds hebben we beloofd dat we de huidige liturgische vorm na ongeveer een half jaar zouden evalueren.

Maar enige weken geleden kwam er een verzoek binnen van de Raad van Kerken of de

kerken (ook wij) mee zouden willen doen aan een enquête over de beleving van Eucharistie en Avondmaal. (Zie de weekagenda's en de website van de raad van kerken www.raadvankerken.nl of van de Regenboog www.deregenboogmerenwijk.nl). De raad van kerken heeft een enquête opgesteld en hoopt dat zoveel mogelijk kerkelijk betrokken mensen deze zullen invullen. Aan de hand daarvan zullen ze een inventarisatie maken van hoe kerken de Maaltijdviering beleven. Ze hopen met een gemeenschappelijke verklaring over de beleving van eucharistie en avondmaal de samenwerking tussen kerken te stimuleren, de oecumene te bevorderen en het gezamenlijk getuigenis te onderbouwen.

Voor de Regenboog is dit streven iets dat ons uit het hart gegrepen is.

De Raad van kerken heeft ook materiaal verzameld om met elkaar over de Maaltijd van de Heer te spreken. Nu eens niet vanuit verworvenheden of standpunten, maar meer onderzoekend en bezinnend. Het leek ons een prachtige ingang om anders bezig te zijn met de Maaltijd en weer geïnspireerd te worden in ons denken daarover en in ons vieren.

Vandaar dat we u van harte uitnodigen op **11 november in de Regenboog om 20.00u** niet alleen voor de beloofde evaluatie van de gang van zaken in de vieringen maar ook voor het gesprek zoals dat aangezwengeld wordt door de Raad van Kerken.

Ds. Inge Smidt

Maandag 13 oktober hebben we afscheid genomen van Vera de Jonge-Abrahams. Aan haar lange leven was toch nog onverwacht een einde gekomen. Vele jaren hebben Rien en Vera deel uitgemaakt van de Merenwijk en de Regenboog. Ook na de verhuizing naar Schouwenhove bleven ze met de geloofsgemeenschap verbonden, al kon Vera al lange tijd niet meer naar de kerk komen. Vera werd in 1926 geboren in Parijs, tijdens een vervolgstudie van haar vader, die tot arts was opgeleid. Het gezin kwam uit Suriname waar Vera ook opgroeide. Toen ze twaalf jaar was, kwam ze over naar Nederland, om daar de middelbare school te volgen. Dat werd het

gymnasium in Leiden, waar ze een nicht had wonen bij wie ze in huis kon wonen. Later kwamen haar moeder en jongere zusje en broertje over. Moeder huurde hier een huis, omdat Vera's vader verlof zou krijgen en dan kon het gezin samen in Nederland zijn. Maar op de dag dat haar vader in zou schepen, brak de tweede wereldoorlog uit. Vijf jaar zou het gezin gescheiden zijn en moest Vera's moeder zich in Nederland redden met drie kleine kinderen. Vera was de oudste en fungeerde als tweede moeder voor haar broertje. Samen kwamen ze de donkere tijden door. Gelukkig was er de Vrijzinnig Christelijke Jeugdcentrale. Vera was daar bijna vanzelfsprekend bij betrokken geraakt omdat in Suriname het klimaat ook vrijzinnig georiënteerd was. Daar waren in de oorlogsjaren leeftijdsgenoten, gesprekken en plezier. Velen herinneren zich nog altijd het elan, het optimisme dat ervan uitging, vooral ook na de oorlog. Vera genoot van deze omgeving en was er zeer actief lid. Waarschijnlijk is ze vanuit deze goede ervaringen theologie gaan studeren. Tijdens de studie jaren ontmoette ze Rien, en toen hij net predikant was en een beurs kreeg voor verdere studie in Engeland trouwden ze. Uiteindelijk kwamen ze terecht in een pastorie in Groningen. Daar concentreerde Vera zich op haar gezin, wat met drie kleine kinderen en een enorm huis geen sinecure was. Ze was lid van de vrouwenvereniging, maar het waren niet de inhoud van geloof en theologie die haar allereerst boeiden. Vera had een grote aandacht voor mensen. Ze wist wie bij wie hoorde, wie met wie verwant was, ruzie had, hoe het met de kinderen was.

Vera had een grote pastorale inslag en een fenomenaal geheugen voor mensen. Zo droeg ze betekenisvol bij aan Riens predikantschap in zijn tijd als dominee. Ook toen Rien hoogleraar werd, was het haar aandacht voor mensen die opviel. Al was je een eenvoudig assistent die een brief kwam brengen, een volgende keer kon ze je een vraag stellen over iets wat je de vorige keer had laten vallen en dat belangrijk voor je was. Dat was de rode lijn door haar bestaan. Toen de kinderen groot werden gaf ze haar aandacht aan de vrouwen van buitenlandse academici die in dat vreemde Nederland kwamen te wonen: aandacht en Nederlandse les gaf ze aan hen. En haar vriendschappen waren lang en trouw, zoals ze ook haar rol als mater familias voor haar grote Surinaamse familie zorgvuldig verzorgde. Haar oprechte aandacht, dat was ook de teneur van de vele brieven en steunbetuigingen die Rien in de korte tijd na Vera's overlijden al kreeg. Dat ze mensen getroffen had met haar werkelijke interesse,

met haar warme belangstelling. Zo wordt Vera ook in de Merenwijk herinnerd door velen. De laatste ruim twintig jaar van Vera's leven werden steeds meer getekend door de ziekte Parkinson. Had ze er eerst nog betrekkelijk weinig last van, op den duur ontnam de ziekte haar steeds meer haar bewegingsvrijheid. Erg moeilijk was het toen ze geen piano meer kon spelen, want dat had ze haar hele leven gedaan met veel plezier en op hoog niveau. Met velen uit haar vrienden- en kennissenkring speelde ze samen. Opeens viel ook dat weg. Uiteindelijk verloor Vera's zelfstandigheid steeds meer terrein aan haar ziekte. Alleen haar geest- en wilskracht bleven ongebroken. Tot op het laatst ontmoette je in haar een zelfstandig mens met nog altijd grote en oprechte warme aandacht voor wie ze

ontmoette. De ontmoetingen met anderen waren voor haar – naast de vreugde om kinderen, kleinkinderen en zelfs achterkleinkinderen – de lichtpuntjes die haar dagen kleur, plezier en warmte gaven. Dankzij de goede zorgen van Rien en de vele hulpverleners kon ze gelukkig tot het einde toe in haar eigen omgeving blijven en daar is ze uiteindelijk in alle rust overleden. In de Regenboog hebben we afscheid van haar genomen met o.a. psalm 139, de psalm die spreekt van de God die ons dieper kent dan wij onszelf kennen, die ons bestaan weeft in dit leven vanaf het begin en die ons vasthoudt tot voorbij het einde.

Ds. Inge Smidt

Opbrengst collecten september 2014

Datum	Naam van de zondag	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinder-nevendienst	Bestemming 2 ^e mandje
7-sep		€ 173,15	€ 153,00	€ 6,25	K in A JOP Jeugdwerk
14-sep		€ 90,05	€ 86,02	€ 1,80	Kosten Vicariaat
21-sep	Vredes zondag	€ 122,27	€ 123,30	€ 11,02	Pax Christi / IKV
28-sep		€ 91,80	€ 96,86	€ 3,67	PGL Jeugdwerk Leiden
extra giften:					
20-sep	Collecte trouwdienst Christina/Joy	€ 181,60			
29-sep	Gift 28 juni 2014	€ 1.500			

Reflectie bij schilderijen

De eerste avond van deze serie van in totaal 8 avonden (di 4/11, di 2/12, di 6/1, di 3/2, di 3/3, di 7/4, di 2/6) is alweer geweest. We hebben met elkaar gekeken naar een zelfportret van Rembrandt, waarin hij zichzelf afbeeldt als Paulus. Wat vertelt een schilderij, wat roept het op, wat vertelt een gezicht en wat zegt de keuze voor Paulus? Aan de hand van het schilderij hebben we ook bij onze eigen levens stil gestaan. In november zullen we gaan kijken naar een schilderij van een onbekende schilder die leefde en werkte rond 1500. Het schilderij geeft de wereld van buiten dit leven weer, die toch verbonden is met de wereld van dit leven. Leven en dood en leven: een passend thema rond de gedachtenis van de overledenen met Allerheiligen en Allerzielen. Voor de oplettende leden van de geloofsgemeenschap: het is het schilderij dat ik in de voorzomer genoemd heb bij een overweging bij Johannes 14. Destijds kon ik het tijdens de overweging niet laten zien,

omdat ik het niet vinden kon op internet. Deze avond hebben we alle gelegenheid om er naar te kijken en aandachtig na te denken over onze eigen beelden bij leven en dood. Op 2 december zullen we stil staan bij een schilderij over de aankondiging van de engel

aan Maria dat ze zwanger zal worden (de annunciatie).
Graag een mail naar ds. Smidt wanneer u/je van plan bent te komen, dan weten we of we genoeg plaatsen hebben
(ds.Smidt@gmail.com).

Poëzieavond donderdag 13 november

Thema: "Op school"

Een belangrijk deel van ons leven besteden wij aan leren. Al vanaf vier jaar gaan kinderen naar school. Herinneringen aan die periode draag je met je mee: die ene juf waar je verliefd op was, die vreselijke leraar voor wie je nooit een voldoende scoorde. Maar ook de buitenbeentjes en je vrienden. En wat dacht je van de gepeste leraar(es)?

Veel dichters kozen het leren en de school als inspiratiebron. Vanavond kiezen wij voor enkele serieuze en verschillende lichtvoetige teksten, van o.a. Ed Hoornik, Ida Gerhardt, J.B. Charles, Ellen Warmond, Driek van Wissen, Cees Buddingh, Simon Carmiggelt en Herman Pieter de Boer.

leiding: Ronald da Costa
tijd: 20.00 uur
plaats: Stiltecentrum
opgave bij Anja Rijken,
rijken.vandenberg@planet.nl tel. 521 66 06

Jonge gezinnen

De groep 'jonge gezinnen' komt bij elkaar op dinsdag 25 november om 20.15u. In deze groep wisselen de deelnemers hun ervaringen uit hoe ze als ouders van jonge(re) kinderen met drukke banen tegelijk zoeken naar wat het leven draagt en hoe geloof je helpt je richting in het leven te bepalen.

Ook wisselen ze met elkaar uit wat het leven hen als volwassenen brengt en hoe je binnen je geloof staat te midden van alles dat op je afkomt. Deze keer staan we stil bij rituelen in de kerk: hoe sta je daar zelf in en hoe geef je ze door.

Voel je je aangetrokken en wil je graag meer weten, neem dan contact op met Jan Pascal van Best, janpascal@vanbest.org

Ds. Inge Smidt

Jong-volwassenen

De jong-volwassenengroep zal weer bij elkaar komen op maandag 10 november, om 19.45u, in de pastoreskamer en op maandag 8 december bij één van de deelnemers thuis. Ben je halverwege de twintig (tot halverwege de veertig) en trekt het je aan met leeftijdsgenoten uit te wisselen hoe je met je geloof midden in deze tijd en in het leven nu staat, dan word je van harte uitgenodigd om eens te komen kijken. De afgelopen keren hebben we stil gestaan bij het thema 'gelijkheid' en bij het thema 'verbondenheid'. In December is er een bijzondere (gezellige) bijeenkomst rond het thema 'kerst'. Verdere informatie kun je krijgen bij Wander Gubler wander_gubler@hotmail.com

Ds. Inge Smidt

Rozenkring start met een nieuw boek

De Rozenkring is een enthousiaste gespreksgroep die maandelijks (iedere derde maandagavond van de maand) bijeenkomt bij een van de leden thuis. Meestal vormt een boek de leidraad voor een serie gesprekken. Op 15 december wordt gestart met een nieuw boek: "Wandelen over het water" geschreven door Carel ter Linden (Uitgeverij Meinema, 2004).

Op Bol.com staat de volgende recensie geschreven door drs. R.S.E. Vissinga: De bijbel bevat tal van verhalen die haaks staan op het moderne wereldbeeld. Voor veel mensen levert dat grote verstaansproblemen op.

Ontwikkelingen in de bijbelwetenschap hebben deels nieuwe perspectieven geopend, deels verwarring gezaaid. Zowel een letterlijke interpretatie van de verhalen als het verwerpen daarvan doen de bijbel geen recht. De auteur (*1933), hervormd predikant, bekend vanwege zijn betrokkenheid bij koninklijke plechtigheden, gaf

in zijn gemeente Den Haag vele jaren cursussen om de diepere betekenis van de bijbel te ontdekken. Een uitermate boeiend boek is daar de vrucht van. Het bevat elf inspirerende hoofdstukken, geschikt voor persoonlijke bezinning en voor groepsgebruik in de kerk. Een zeer geschikt boek voor wie als mens van vandaag de bijbel als een boek van 'gisteren' naar zijn essentie wil leren verstaan.

Nieuwe leden zijn van harte welkom!
Dick Rijken, rijken.vandenberg@planet.nl
tel 521 66 06

Filmavond donderdag 18 december

Donderdag 18 december kunt u weer genieten van een fantastische film. Ds. Ronald Da Costa leidt de film in en achteraf praten we er, onder zijn enthousiaste begeleiding, nog even over na. Het is altijd weer een belevenis.

We kijken naar een film van Hirokazu. Like father like son (Jap. 2013)

Wat gebeurt er wanneer na zes jaar blijkt dat je niet het biologische kind bent van je ouders, omdat ze je in het ziekenhuis na je geboorte hebben verwisseld?

De 6- jarige Keita, gewend aan de luxe, maar ook aan de kilte van rijke ouders, hoort dat zijn biologische ouders arme, hartelijke arbeiders zijn met een groot gezin. Op zijn beurt hoort de andere jongen, Ryusei dat hij bij ouders hoort waar hij zich niet thuis voelt.

Meesterregisseur Koreeda Hirokazu brengt de families met elkaar in contact en laat zien hoe biologisch ouderschap iets anders is dan echte ouderliefde. Een pracht film met ontwapenend spel van de twee kinderen.

tijd: 19:30 uur - entree: 5 euro

Een trotse e-mail van Sary van Oosten

Beste allemaal

Zoals jullie ongetwijfeld weten maak ik o.a. (kinder)kookschorten en verkoop deze voor het goede doel. Nu sta ik sinds enkele dagen op de nieuwspagina van de AMC Foundation. Zie de tekst hieronder:

16 oktober 2014 Kookschorten voor BIOPAN

Sary van Oosten wordt sinds lange tijd behandeld in het AMC vanwege de diagnose kanker. Ter afleiding en om veel piekeren te

voorkomen, maakt Sary kookschorten die ze verkoopt voor het goede doel. De opbrengst van de schorten komt via de AMC Foundation voor 100 procent ten goede aan het BIOPAN-project. Het BIOPAN-project is een biobank waarin weefsel en bloed van patiënten met alvleesklierkanker wordt opgeslagen voor onderzoek naar het ontstaan, het gedrag en het verbeteren van de behandeling van alvleesklierkanker

Persoonlijk en toegankelijk

Een vriendin bracht Sary op het idee om kookschorten te maken. Sary: 'Eerst gaf ik de schorten weg aan vrienden en familie maar ik merkte al snel dat mensen er voor wilden betalen. Zo ontstond het idee om ze te verkopen voor het goede doel. Tegen mijn kopers zeg ik: je leidt mij af van het tobben, je steunt een goed doel en je krijgt er ook nog iets voor terug.' Naast kookschorten maakt Sary ook kinderschorten. Sary: 'Op de markt in Zuid-Frankrijk kwam ik hele leuke plastic stoffen tegen, dat inspireerde mij om kinderschorten te maken. Ook werk ik sinds kort aan een mobiele kinderstoel van stof, ideaal voor op reis!'

De lange behandeling van Sary kent pieken en dalen. Afleiding is daarom heel belangrijk voor haar. 'De behandeling in het AMC is persoonlijk en zowel de specialisten als de verpleegkundigen zijn heel toegankelijk. Dat waardeer ik enorm. Die persoonlijke benadering zie ik ook terug bij de AMC Foundation. Na iedere gift krijg ik een persoonlijke bedankbrief. Bovendien weet ik precies waar het geld naartoe gaat. Dat motiveert mij om door te gaan

Schort bestellen?

De stoffen kookschorten van Sary kosten 15 euro per stuk, kinderschortjes zijn er vanaf 5 euro en een mobiele kinderstoel kost 20 euro. De opbrengst gaat volledig naar het goede doel 'het BIOPAN-project' ter verbetering van de behandeling van alvleesklierkanker. Wilt u een schort bestellen? Neem dan contact op met Bianca Piek van de AMC Foundation via telefoon: 020 - 566 17 76 of per e-mail: b.a.piek@amc.nl.

Persoonlijk vind ik het erg leuk dat ik op de website van het AMC sta en ben er trots op. Iedereen kan nu precies lezen waar het geld van de schorten terecht komt. Als bijlage heb ik de directe link toegevoegd : <https://www.amc.nl/web/show/id=1138889>. Wie wil kan daarmee inloggen. Binnenkort wordt de AMC Foundation website volledig vernieuwd en dan krijg ik een "vast" plekje.

Zelf onderga ik nu een behandeling, die gelukkig succesvol blijkt te zijn, maar die nogal zwaar valt. Hierdoor ben ik slecht in staat om visite te ontvangen of ergens naar toe te gaan, maar bellen (0621566410), sms-en, whatsappen of mailen f.van.oosten@x4all.nl gaat prima. Helaas ben ik mijn haar voor de derde keer kwijt, dus ik zie er nu wel heel anders uit. Maar nu genoeg over mijzelf. Kijk maar snel op de website en mocht je iets bij me willen kopen of bestellen dan kan dat natuurlijk rechtstreeks en hoeft dat niet via Bianca Piek.

Met vriendelijke groet,
Sary van Oosten

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Rode bak voor babyspullen in De Bakkerij

Sinds kort staat er een grote rode bak in het Atrium van De Bakkerij, bestemd voor het doneren van babykleertjes t/m maatje 92, voor de Stichting Babyspullen.

Veel mensen hebben babyspullen op zolder staan waar de kinderen uitgegroeid zijn. Daar kunnen ouders die het financieel niet breed hebben goed mee geholpen worden.

De Goemoers, de diaconale organisatie in de historische Goemoerskamer in De Bakkerij, deelt sinds 1582 babypakketten uit aan kraamvrouwen die het nodig hebben; de laatste jaren in de vorm van een financiële bijdrage. Het geld van De Goemoers raakt echter langzamerhand op, terwijl er wel aanvragen binnenkomen. Daarom hebben we samen met de Diaconie een oplossing gezocht en gevonden in Stichting Babyspullen in Alkmaar.

Stichting Babyspullen is een enthousiaste, professioneel werkende organisatie met vrijwilligers, die door heel Nederland 100 inzamelpunten heeft met rode containers. De babyspullen worden in Alkmaar gecontroleerd, gesorteerd en gebruikt om een babystartpakket en vervolgpakket samen te stellen. Deze -gratis- pakketten worden vervolgens via verwijzing door verschillende hulpverleners zoals de Voedselbank, Jeugdzorg en Vluchtelingenwerk verspreid. Ook via De Goemoers en de Diaconie zullen pakketten hun weg vinden. Op die manier kunnen we ouders met een smalle beurs tóch helpen.

Wat kunt u in de rode bak stoppen?
Alles wat een baby nodig heeft, t/m maatje 92 (maar geen knuffels of speelgoed).
Ook verzorgingsproducten voor baby's zijn welkom. Voor spullen als ledikantjes, boxen, kinderwagens, of maxi cosi's is de container niet bedoeld. Daar is in De Bakkerij ook geen ruimte voor. Op de website van Stichting Babyspullen (www.stichtingbabyspullen.nl) kunnen die wel aangeboden worden, maar alleen als ze gratis zijn.

Meer info: Chantal Knulst of Jacqueline Schoonwater, info@debakkerijleiden.nl of 071-5144965.

Diaconaal Weekend 8 en 9 november 2014: Wij gaan voor kwaliteit.

Gebrek aan tijd, wie heeft het niet? De dagen gaan al zo snel. Is het al weer zo laat? Tijd is niet voor niets het meest kostbare goed dat veel mensen hebben in onze samenleving. Veel hulpverleners raken nog dagelijks gefrustreerd omdat ze naast de noodzakelijke bezigheden nauwelijks meer tijd mogen besteden aan gewoon menselijk contact. Een beetje aandacht, een kopje thee, een praatje maken, even vragen hoe het werkelijk gaat.

Tijdens het Diaconaal Weekend vragen wij u wat van die kostbare tijd vrijwillig beschikbaar te stellen voor mensen die wat extra aandacht goed kunnen gebruiken. Wij zijn op zoek naar "kwaliteit", niet geregeerd door de wijzers van de klok, maar door ruimte en aandacht voor een ander.

Vandaar dat Diaconaal Centrum De Bakkerij in samenwerking met Stichting Present Leiden een bijzondere collecte gepland heeft tijdens het Diaconaal Weekend van 8 en 9 november: een tijdcollecte. Met de vraag of u een dag of een dagdeel beschikbaar wilt stellen voor een ander. Om samen met een groepje vrijwilligers een kopje koffie te drinken en met de rolstoel naar buiten te gaan, samen met ouderen de stad in te gaan om een boodschap te doen, de handen uit de mouwen te steken bij een diaconale activiteit, een overwoekerde tuin op te ruimen of behang- en schilderwerk te doen. Op een formulierje dat u wordt aangereikt tijdens de viering in het Diaconaal Weekend vult u in hoeveel tijd u wilt vrijmaken en waarvoor u uw talenten graag wilt inzetten. U kunt het invullen voor één persoon, maar ook in overleg met het hele gezin, een werkgroep of koor. Eén van hen is dan de contactpersoon. Stichting Present Leiden zal dan in de loop van het komende jaar samen

met u bekijken hoe uw tijd op een betekenisvolle wijze ten goede kan komen aan mensen die onze tijd en aandacht meer dan waard zijn.

Ontmoeting Vrienden van De Bakkerij

Vriendschap moet je koesteren, maar ook onderhouden. Vandaar dat we het hoog tijd vinden om dit najaar een ontmoeting te organiseren speciaal voor alle Vrienden van De Bakkerij die het werk van ons diaconaal centrum een warm hart toedragen.

Deze ontmoeting zal plaatsvinden op: zaterdag 15 november 2014 van 14.00–17.00u in Diaconaal Centrum De Bakkerij aan de Oude Rijn 44 b/c in Leiden.

Want: Hoe staat het eigenlijk met De Bakkerij? Gebeurt daar nog wat tegenwoordig? Af en toe lees of hoor je er misschien wat over of ben je aanwezig bij één van onze activiteiten, maar om echt een beeld te krijgen van alles wat er op dit moment borrelt en bruist aan de Oude Rijn is dat lang niet voldoende.

Tijdens de ontmoeting worden de Vrienden dan ook uitgebreid bijgepraat over de laatste ontwikkelingen:

- de voorzitters Bert Verweij en Wilbert van Erp schetsen kort de ontwikkeling van de laatste jaren rond het groeiend interkerkelijk karakter van ons centrum;
- coördinator Ton Snepvangers zet in grote lijnen nog even de grondinspiratie, uitgangspunten en de wijze van aanpak in en vanuit ons centrum uiteen;
- medewerkers vertellen over de opzet en ontwikkeling van enkele recente projecten;
- en om een beeld te krijgen van het groeiend aantal "bewoners" in De Bakkerij staat er voor belangstellenden ook nog een korte rondleiding op het programma.

Geloof en een hoop liefde

Donderdag 16 oktober was het dan zover: Straatpastor Paul Brommet en de jongeren van M25 Leiden waren te gast in het EO-programma "Geloof en een hoop liefde".

De makers van het programma hadden in de afgelopen maanden heel wat opnamen ge-

maakt in en rond Leiden, waaronder ook een reportage over een activiteit van M25 Leiden.

Pastor Paul Brommet mocht het programma openen op de transen van de Hooglandse Kerk en daarbij zijn zorgen uiten en hoop uitspreken over bepaalde ontwikkelingen in de wereld om hem heen. In het volgende uitgebreide item vertelde Tamara Breton, projectmedewerker van M25 Leiden, het een en ander over de achtergronden van De Bakkerij en de uitdaging die besloten ligt in de activiteiten van M25. De jongeren werden op 20 juli 2014 gevolgd tijdens een boottocht over de Kagerplassen met dak- en thuislozen en cliënten van het Inloophuis Psychiatrie.

U kunt het programma ook zelf nog even bekijken: u vindt een link naar de aflevering van "Geloof en een hoop liefde" van donderdag 16 oktober 2014 op de website van De Bakkerij www.debakkerijleiden.nl. Ook te bekijken via Programma gemist

Basisbehoefte

De Voedselbank Leiden e.o. blijft behoefte houden aan levensmiddelen; in het bijzonder aan houdbare levensmiddelen. De voorraden zijn weliswaar weer aangevuld dankzij al die aardige mensen die op de Open Dag levensmiddelen brachten, maar met meer dan 835 klanten raken we ook weer snel door die voorraad heen. Constante aanvulling van onze levensmiddelen blijft daarom nodig. Wilt u als bedrijf, particulier, kerk of instelling ons helpen? Heel graag!

We hebben vooral behoefte aan houdbare levensmiddelen zoals conserven, rijst en pasta, bijbehorende saus, houdbaar broodbeleg, koffie en thee, wasmiddelen en schoonmaakmiddelen. Kort gezegd: dagelijkse boodschappen.

Daarnaast zijn we op zoek naar bedrijven die ons kunnen helpen aan groente en fruit. Brood is er gelukkig genoeg, dankzij de trouwe steun van een aantal bakkers in de Leidse regio.

U kunt elke dinsdag 12:00-14:00u, woensdagavond 19:00-20:00u en donderdag 11:00-16:00u levensmiddelen brengen bij de Voedselbank, Willem Barentszstraat 37, Leiden (op industrieterrein De Waard, vlakbij de kringloopwinkel).

Als u veel levensmiddelen heeft, komen we het desgewenst ophalen. Belt u dan even met 06-18348481 of mail naar VoedselbankLeiden@hotmail.com.

iets extra's

Door de bank genomen lukt het ons om elke week een redelijk voedselpakket samen te stellen. Soms is het karig, andere keren is het wat ruimer.

Maar daarnaast zouden we graag het hele jaar actie willen voeren voor wat extra's boven de eerste levensbehoeften, namelijk "schoon"-spulletjes: tandpasta, shampoo, wasmiddelen, allesreiniger, luiers, damesverband, enz. Dit krijgen we zelden of nooit (omdat daar meestal geen houdbaarheidsdatum aan vast zit), maar onze klanten zijn er wel erg blij mee.

of anders

Als u ons niet met voedsel kunt of wilt steunen is ook financiële hulp heel welkom. U kunt een gift storten op rekening:

NL82INGB0001152165

t.n.v. Voedselbank Leiden

Voedselbank Leiden e.o. is een fiscaal erkend goed doel. Dat maakt uw gift fiscaal aftrekbaar.

Tenslotte nog iets heel belangrijks

Afgelopen jaar hebben we veel giften gekregen van mensen die we niet altijd konden bedanken. (Sommige mensen brengen voedsel en als ze zien dat iedereen druk aan het werk is zetten ze dat neer en vertrekken meteen weer; anderen maken een bedrag aan ons over, maar op het bankafschrift staat geen adres om een bedankje naar toe te sturen). Alle goede gevers willen we hierbij hartelijk danken en laten weten dat we heel blij zijn met hun hulp. Zonder hun hulp zou de voedselbank niet bestaan.

Het Leger des Heils zoekt collectanten

De landelijke collecte van het Leger des Heils vindt plaats in de week van 24 tot en met 29 november 2014. De opbrengst van de collecte is bedoeld om eenzaamheid te bestrijden en kwetsbare mensen bij de samenleving te blijven betrekken.

Samenleven doe je dus niet alleen

De samenleving verandert. We individualiseren, de overheid trekt zich terug, burgers worden steeds meer teruggeworpen op zichzelf. Je moet jezelf kunnen redden. Maar dat lukt niet iedereen, zeker niet in de crisis. Bovendien voelen steeds meer mensen zich eenzaam. 12% van de Nederlanders heeft geen vrienden. En als je dan ziek wordt, je baan verliest of je huur niet meer kunt betalen. Wat dan?

Het Leger des Heils is vaak het laatste vangnet voor mensen in problemen. Dat is belangrijk werk, maar voorkomen is beter dan genezen. Daarom stimuleren we iedereen om samen te werken aan een gezonder sociaal leefklimaat. Voor deze projecten en het ontwikkelen van nieuwe initiatieven krijgt het Leger des Heils geen subsidie. Daarom organiseert het Leger des Heils een collecte onder de noemer 'Samenleven doe je dus niet alleen'.

Collecteren doen we ook niet alleen

In Leiden, Leiderdorp, Zoeterwoude, Voorschoten, Oegstgeest, Rijnsburg en Katwijk heeft het Leger des Heils nog een groot tekort aan mensen die kunnen helpen met collecteren. Wilt u een of meer avonden collecteren bij u in de buurt, of wilt u de collecte bij u in de buurt coördineren? Meld u dan nu aan bij het korps in Leiden: email LdHLeiden@gmail.com, twitter [@LdHLeiden](https://twitter.com/LdHLeiden) of internet <http://www.legerdesheils.nl/collecte>. Uw hulp wordt bijzonder op prijs gesteld.

Buitengesloten

Eén van de dingen die blindengeleidehonden in principe niet doen, is bluffen. Dat is voor hun omgeving wel zo prettig, maar voor hen zelf soms ietwat onhandig. Zo komt het nog weleens voor dat ze worden buitengesloten, zonder dat hun baas dat in de gaten heeft. Ze blijven dan lijdzaam afwachten tot iemand hen binnenlaat, zonder een kik te geven. Co kan daar over

meepraten. Het is hem meerdere keren overkomen dat ik de deur voor zijn neus dichtsloeg en hij het nakijken had. Zo iets gebeurde bijvoorbeeld nadat we buiten waren geweest. Ik was er van overtuigd dat Co al binnen was en sloot de voordeur. Daarna ging ik de huiskamer in. Pas na een tijdje viel het me op dat ik Co nergens hoorde. We gingen hem zoeken en zagen hem rustig voor de voordeur staan wachten. Wat ook wel eens gebeurt, is dat Co ongemerkt met me mee de gang in loopt als ik naar boven ga. Hij gaat dan rustig op het vloerkleed liggen wachten tot ik weer beneden kom. Vaak hoor ik hem dan naar de trap lopen en neem hem mee naar binnen. Hoor ik hem niet, dan heb ik hem niet in de gaten en ga ik de kamer in zonder hem mee te nemen. Co blijft dan dus alleen achter, tot we hem gaan missen en de deur opendoen. Worden we weer herenigd, dan is Co nooit kwaad. Hij springt kwispelend om me heen, dolblij dat we weer samen zijn.

Ook menig andere geleidehond overkomt dit helaas wel eens. Zo was een vriendin al een tijdje in huis, toen ze het idee kreeg dat het regende. Omdat door het raam kijken er niet inzat, deed ze het open, om te voelen of er inderdaad druppels vielen. Ze stak haar hand naar buiten en raakte met haar vingers het hoofd van haar herdershond die braaf stond te wachten tot hij naar binnen gelaten werd. Ook hij had geen kik gegeven.

Toen ik een paar jaar geleden bij die vriendin op bezoek ging, deed ik Co los zodra we binnen het hek van haar grote voortuin waren. Hij kon zo even spelen met haar twee honden. Eenmaal bij de voordeur vroeg ik mijn vriendin of ze de bak met kattenvoer al veilig had gesteld. Haar honden zijn zo braaf dat ze daar van afblijven. Co niet. Het zal hem letterlijk een worst zijn of hij honden- of kattenbrokken eet. Miauwen gaat hij er toch niet van. Het is al meerdere keren gebeurd dat hij zich direct na binnenkomst op de bak met brokjes stortte, en dat wilde ik nu voor zijn. Het voer bleek er inderdaad nog te staan en terwijl Edith het veiligstelde, hield ik Co aan zijn halsband vast. Zodra de kust veilig was, liet ik hem los en zei dat hij naar binnen mocht.

Zodra iedereen binnen leek te zijn, ging de deur dicht. We gingen in de huiskamer zitten, samen met de honden. Ik nam aan dat ook Co een plekje gevonden had en rustig was gaan liggen. Na ruim een half uur pakte ik iets uit mijn tas. In die tas zaten ook Co's brokken. Als hij mij de rits hoort openen, is hij er

normaalgesproken altijd als de kippen bij. Nu bleef het stil.

We kregen dus argwaan en mijn vriendin deed de voordeur open. En daar stormde een ietwat natgeregende Co naar binnen, blij me weer te zien.

Waarom Co niet meteen naar binnen gegaan is en wat hij in dat half uur allemaal gedaan heeft, zullen we nooit weten. Maar boven alles

is het bijzonder sneu dat hij zo lang buitengesloten was.

Tijdens de volgende bezoeken aan Edith, heb ik er altijd goed opgelet dat Co netjes met ons mee naar binnenging. Aan het bluffen heb ik hem nog niet kunnen krijgen.

Www.stekeblind.nl

Agenda

- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.15 tot 22.00 uur.
- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Meditatie: Elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

November		
Di 04	20.00 u	Reflectie bij schilderijen
Ma 10	19.45 u	Jong-volwassenen
Di 11	20.00 u	Avond geloofsgemeenschap
Do 13	19.00 u	Eucharistieviering
	20.00 u	Poëzieavond
Di 25	20.15 u	Jonge gezinnen
December		
Di 02	20.00 u	Reflectie bij schilderijen
Ma 08	19.45 u	Jong-volwassenen
Do 11	19.00 u	Eucharistieviering
Do 18	19.30 u	Filmavond

KLEURPLAAT

DE ARK VAN NOACH